

Όλγα Παχή
Οργανωτική Συντονίστρια
1^ο ΠΕΚΕΣ Ιονίων Νήσων

Δράσεις του Προγράμματος

Βασικές δράσεις του Προγράμματος :

- Θεσμός του Συμβούλου-καθηγητή
- Σχέδια Δράσης
- Ψηφιακή υποδομή
- Εναλλακτική Ενισχυτική Διδασκαλία

Εναλλακτική Ενισχυτική Διδασκαλία

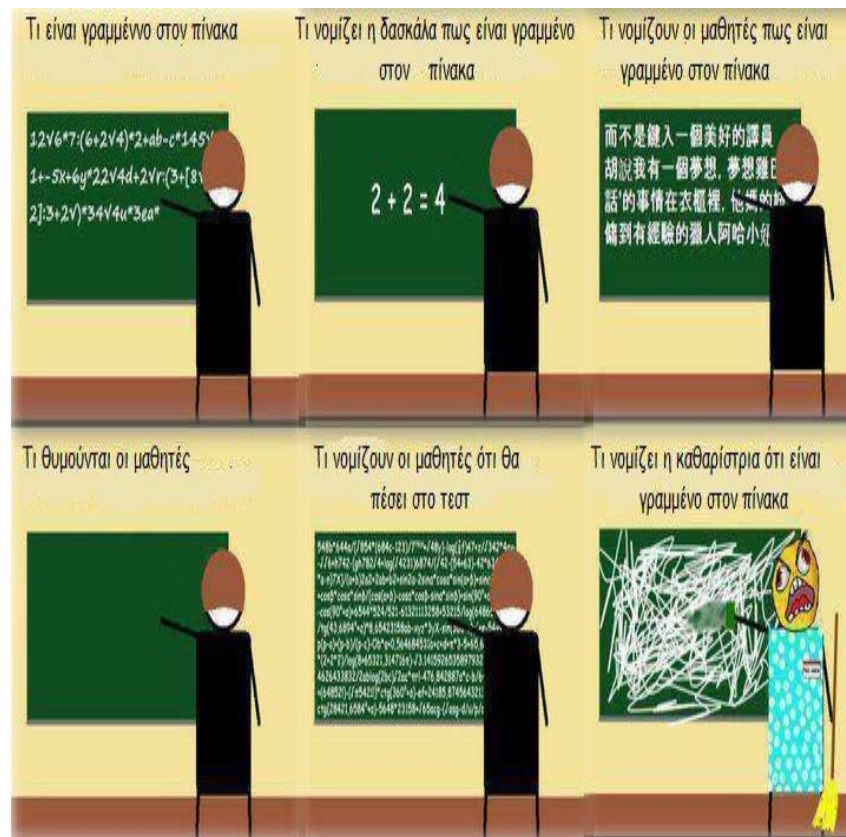
Η εναλλακτική διδασκαλία

- Διαφοροποιείται από τη λογική της φροντιστηριακής λογικής ως πρόσθετη στήριξης και
- Στηρίζεται στη διαφοροποιημένη διδασκαλία και παρεμβαίνει στο πρόγραμμα σπουδών (Διαφοροποιεί στόχους, δραστηριότητες, εκπαιδευτικά υλικά, αποτελέσματα).

Εναλλακτική Ενισχυτική Διδασκαλία

Η ενισχυτική διδασκαλία έχει ως στόχο οι μαθητές/τριες

- να ενισχυθούν σε θέματα βασικών δεξιοτήτων στα Νέα Ελληνικά και τα Μαθηματικά και
- να ενδυναμωθούν, ώστε να διαμορφώσουν θετική στάση.

ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ (1)

Διαδικασία μάθησης από δύο ή περισσότερους εκπαιδευτικούς, οι οποίοι έχουν διαφορετικό τρόπο σκέψης, αλλά αποφασίζουν να μοιραστούν την ευθύνη για τον σχεδιασμό, τη διδασκαλία και την αξιολόγηση σε μια τάξη, ώστε να μεγιστοποιηθούν τα μαθησιακά αποτελέσματα.

ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ (2)

Όταν δύο ή περισσότεροι εκπαιδευτικοί ενώνονται για να διδάξουν σε μια ανομοιογενή ομάδα μαθητών σε ένα απλό φυσικό περιβάλλον.

(Cook and Friend, 1995).

Προϋποθέσεις Συνδιδασκαλίας

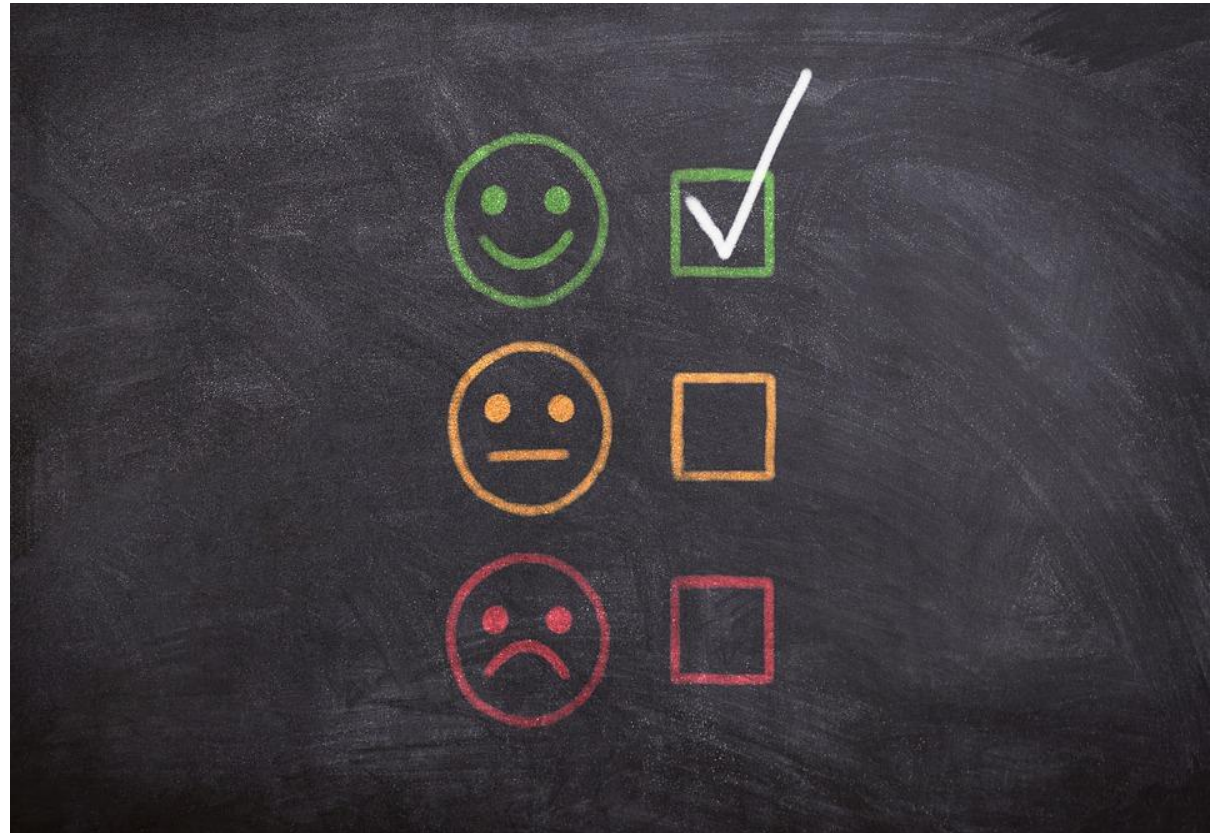
❖ Συνεργατική διάθεση

❖ Συνεργατικός σχεδιασμός

❖ Συνεργατική παρουσίαση

❖ Συνεργατική επίλυση προβλήματος

❖ Συνεργατική διαδικασία

<https://www.youtube.com/watch?v=0dp02LJaZx0&t=91s>

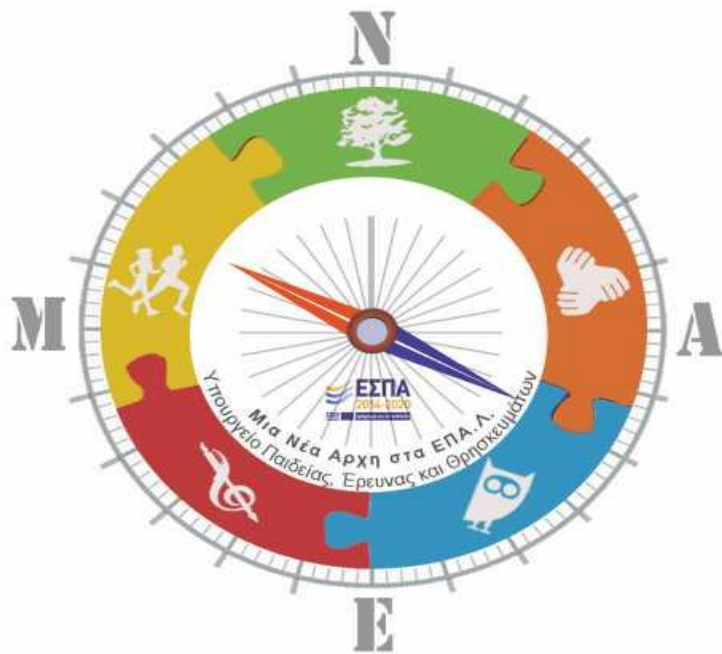
Αποτυχημένη συνδιδασκαλία

- ❖ Ο/Η υπεύθυνος /η εκπαιδευτικός διδάσκει και ο/η συνεργάτης /ίδα ασχολείται με έναν/μία μαθητή/τρια στη γωνία της τάξης ή διορθώνει εργασίες.
- ❖ Ο/Η υπεύθυνος/η συμπεριφέρεται ως ειδικός/η και ο/η άλλος/η είναι πάντα ο/η βοηθός.
- ❖ Οι ιδέες του/της ενός/μιας εκπαιδευτικού επικρατούν έναντι του/της άλλου/ης, για το τι πρέπει να διδαχθεί και το πώς θα διδαχθεί.

Εναλλακτική Ενισχυτική Διδασκαλία (ΦΕΚ 3622/24-8-2018, τ. Β´)

Στη συνδιδασκαλία διδάσκουν ο/η Υπεύθυνος/η καθηγητής/τρια του μαθήματος (ΥΜ) και ο/η Συνεργάτης καθηγητής /τρια του μαθήματος (ΣΜ), οι οποίοι/ες αποτελούν τη Διδακτική Ομάδα. Κύριο αντικείμενο της συνεργασίας τους είναι ο σχεδιασμός και η υλοποίηση της συνδιδασκαλίας και η διαφοροποίηση της διδασκαλίας σύμφωνα με τα χαρακτηριστικά των μαθητών/τριών προς επίτευξη των στόχων της ΕΕΔ.

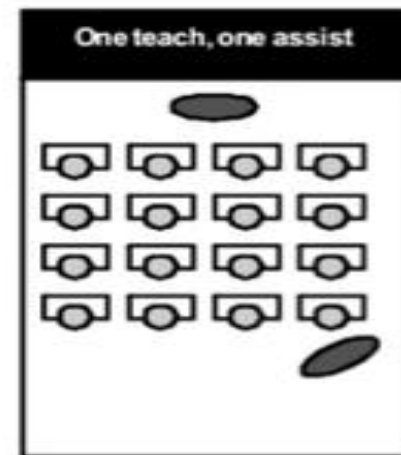
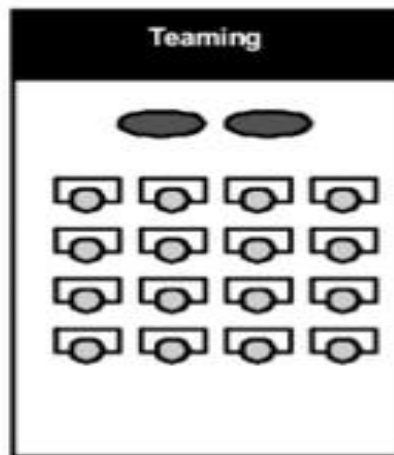
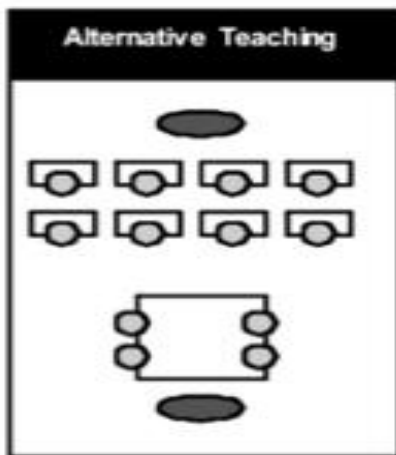
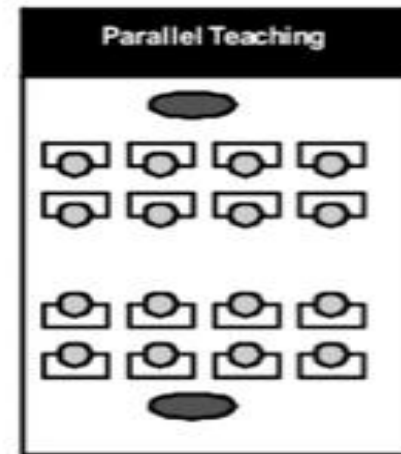
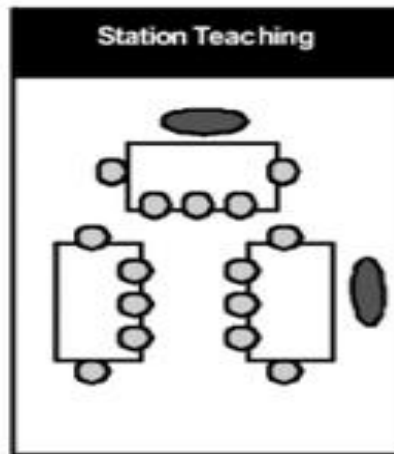
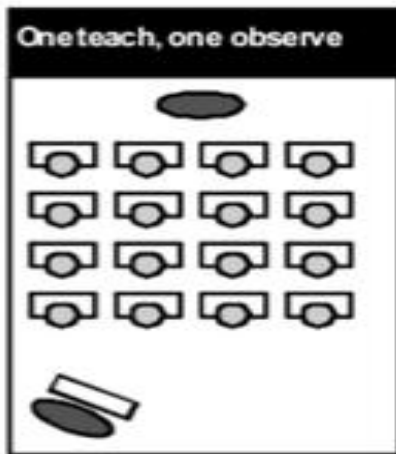

Εναλλακτική Ενισχυτική Διδασκαλία (ΦΕΚ 3622/24-8-2018, τ. Β')

Οι μαθητές/τριες που συμμετέχουν στην πράξη αξιολογούνται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στις κείμενες σχετικές διατάξεις από τον/την Υπεύθυνο/νη καθηγητή/τρια.

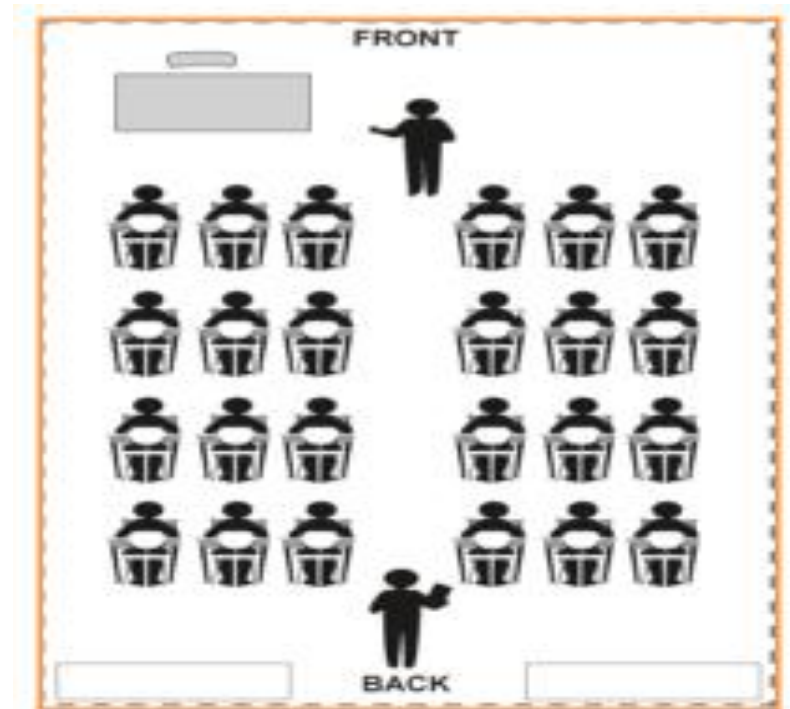
Τύποι συνδιδασκαλίας (Friend, Reising & Cook 1993)

● Teacher ● Student □ Desk/Table

1. Ένας/ Μία διδάσκει, ο/η άλλος/η παρατηρεί

- Ο παρατηρητής/τρια συλλέγει πληροφορίες για την πορεία της διδασκαλίας και την αποτελεσματικότητα του μαθήματος.
- Παρατηρεί τη συμπεριφορά των μαθητών/τριών, εντοπίζει ποιοι/ες μαθητές/τριες είναι προσηλωμένοι/ες στη διδασκαλία και ποιοι όχι. Βοηθά την ώρα που οι μαθητές/τριες βρίσκονται στις θέσεις τους κατά τη διάρκεια της παράδοσης και συντελεί στην αύξηση της προσοχής τους.

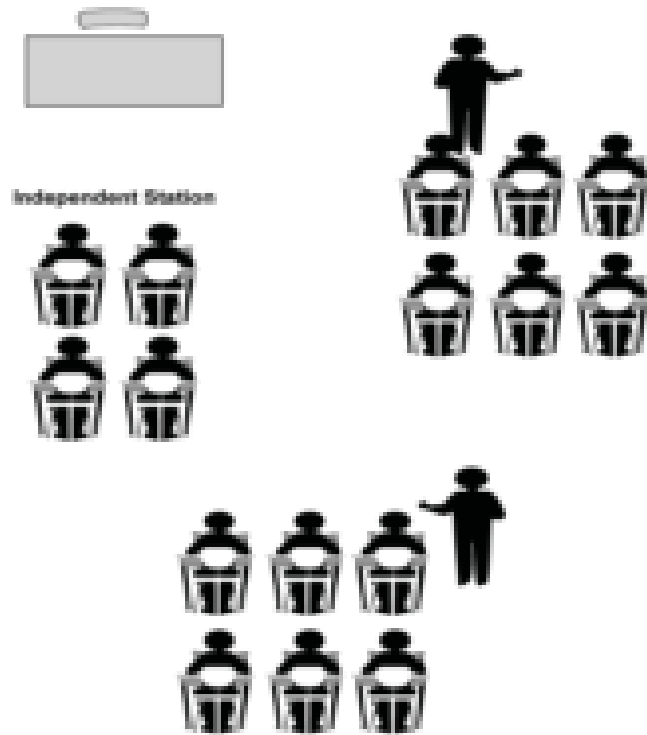
https://www.youtube.com/watch?v=wiM8xMze2sM&feature=player_embedded

Ενέργειες παρατηρητή (τριας)

- Παρατηρεί αντιδράσεις, ερωτήσεις, συμπεριφορά μαθητών/τριών και συναδέλφου.
- Καταγράφει συγκεκριμένες συμπεριφορές και κινήσεις μαθητών/τριών και συναδέλφου, ποιοι/ες ερωτώνται, ποιοι/ες απαντούν, χρόνο που απαιτούν οι απαντήσεις.
- Μοιράζει διορθωμένες εργασίες, φωτοτυπίες ή κείμενα της τελευταίας στιγμής .

2. Σταθμοί Διδασκαλίας

- Η τάξη χωρίζεται σε ομάδες.
- Οι ομάδες εναλλάσσονται στις θέσεις εργασίας.
- Οι εκπαιδευτικοί διδάσκουν ένα μέρος της ύλης ο/η καθένας/μια.
- Οι καθηγητές/τριες έρχονται σε επαφή με όλους τους/τις μαθητές/τριες.
- Αυξημένη συμμετοχή μαθητών/τριών στην εκπαιδευτική διαδικασία.

https://www.youtube.com/watch?v=VAYHGh4vIwA&feature=player_embedded

3. Παράλληλη διδασκαλία (1)

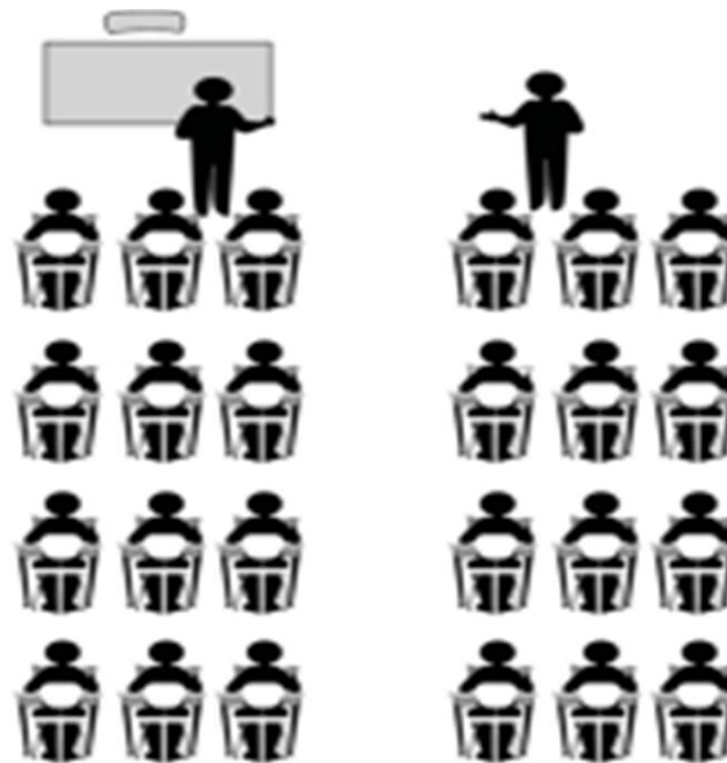
- Η τάξη χωρίζεται σε δύο ομάδες.
- Κάθε καθηγητής/τρια διδάσκει το ίδιο αντικείμενο την ίδια ώρα, η διδακτική μέθοδος μπορεί να διαφέρει.
- Οι ομάδες δεν εναλλάσσονται.

Προϋποθέσεις:

- Ικανός χώρος στην τάξη, γνώση του αντικειμένου και συντονισμός καθηγητών/τριών.

Πιθανές δυσκολίες:

- Αυξημένος θόρυβος.
- Διάσπαση της προσοχής των μαθητών/τριών από την ταυτόχρονη διδασκαλία δύο εκπαιδευτικών.

https://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=YyxLvaScI0Q

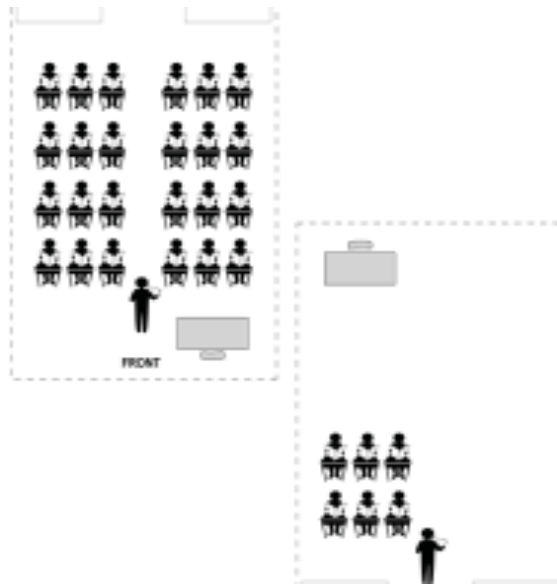
3. Παράλληλη διδασκαλία (2)

Επειδή μπορεί το περιεχόμενο της διδασκαλίας των δυο εκπαιδευτικών να μην ταιριάζει απόλυτα, λίγο πριν το τέλος του μαθήματος οι δυο ομάδες ενώνονται ξανά και παρουσιάζονται, σε ολομέλεια, τα βασικά σημεία του μαθήματος, όπως προκύπτουν και από τις δύο ομάδες.

Με τον τρόπο αυτό οι μαθητές/τριες αφενός εξοικειώνονται με την ανακεφαλαίωση, αφετέρου όλοι/ες έχουν τις ίδιες γνώσεις.

4. Εναλλασσόμενη διδασκαλία

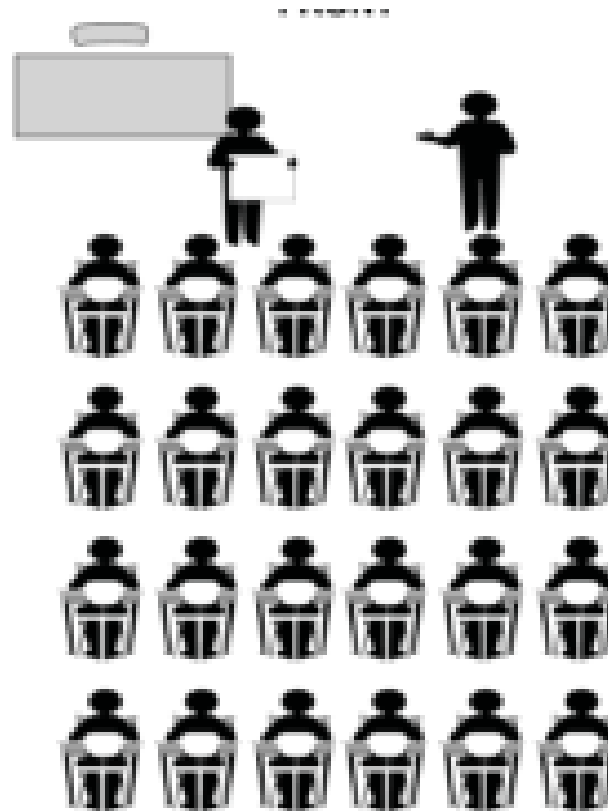

- Ένας/μια εκπαιδευτικός διδάσκει μία μικρή ομάδα μαθητών/τριών, ενώ ο/η άλλος/η εκπαιδευτικός καθοδηγεί την υπόλοιπη τάξη.
- Οι ομάδες φτιάχνονται με βάση τις δυνατότητες-δεξιότητες των μαθητών/τριών πάνω στο συγκεκριμένο μάθημα. Όταν αλλάζει το μάθημα, μπορεί να αλλάζει και η σύνθεση της ομάδας. Οι εκπαιδευτικοί εναλλάσσονται στις ομάδες, ώστε να έχουν συνολική εικόνα για όλους/ες τους/τις μαθητές/τριες.
- Και οι δύο εκπαιδευτικοί ακολουθούν το ίδιο σχέδιο μαθήματος.

https://www.youtube.com/watch?v=Q-xEPmd72RI&feature=player_embedded

5. Ομαδική διδασκαλία

- Και οι δύο εκπαιδευτικοί σχεδιάζουν τη διδασκαλία, καθοδηγούν τους/τις μαθητές/τριες και ελέγχουν την συμπεριφορά τους.
- Απαιτείται συντονισμός και συνεργασία στη διάρκεια του μαθήματος, κάτι που προϋποθέτει, πέρα από τη γνώση της ύλης, προσεκτικό και σαφή σχεδιασμό των μαθημάτων.

https://www.youtube.com/watch?v=IYQZJjGlt8A&feature=player_embedded

6. Ένας/ Μία διδάσκει, ο/η άλλη επικουρεί

Ο /Η ένας/μία
διδάσκει και ο
άλλος/άλλη
επαναλαμβάνει,
διασαφηνίζει.

Ενέργειες επίκουρου/ης

- Σημειώνει πιθανές οδηγίες στον πίνακα.
- Υποβάλλει διευκρινιστικές ερωτήσεις.
- Δείχνει στον πίνακα πώς κρατάμε σημειώσεις από μία παράδοση.
- Επεξηγεί μία έννοια με παιχνίδι ρόλων ή με συγκεκριμένα παραδείγματα.
- Συνδέει το μάθημα με πιθανές γνώσεις από άλλα πεδία.

Το κέρδος από τη συνδιδασκαλία

Για τους/τις μαθητές/τριες :

- Μαθαίνουν να σέβονται τη διαφορετικότητα.
- Αναπτύσσουν την αίσθηση του «ανήκειν».
- Αναπτύσσουν φιλίες.
- Μαθαίνουν να εργάζονται συνεργατικά.
- Αποκτούν ενσυναίσθηση.
- Μεγιστοποιείται ο διδακτικός χρόνος προς όφελός τους.

Για τους εκπαιδευτικούς:

- Χρησιμοποιούν νέα/ διαφοροποιημένη παιδαγωγική προσέγγιση.
- Μαθαίνουν να σέβονται τις ιδιαιτερότητες κάθε ενήλικα ατόμου.
- Χρησιμοποιούν συνεργατική λύση προβλημάτων.
- Αναπτύσσουν τη δημιουργικότητά τους και ακούν εναλλακτικές ιδέες.
- Αναπτύσσουν συνεργασίες και φιλίες.

Συμπεράσματα έρευνας για τη συνδιδασκαλία

- Συμβάλλει στη μείωση της αναλογίας μαθητή/τριας εκπαιδευτικού και ενδυναμώνει τη διαχείριση της τάξης.
- Δημιουργεί περισσότερες διδακτικές επιλογές για όλους τους/τις μαθητές/τριες και αυξάνει τη συμμετοχή και την ενεργό εμπλοκή των μαθητών/τριών.
- Βελτιώνει την ακαδημαϊκή επίδοση των μαθητών/τριών.

(<http://www.cehd.umn.edu/teri/co-teaching/foundations/Research.html>)

Βιβλιογραφία (1)

- Cook, B. G., McDuffie-Landrum, K. A., Oshita, L., & Cook, S. C. (2011). Co-teaching and students with disabilities: A critical analysis of the empirical literature. In Hallahan, D. P. & Kauffman, J. K. (Eds.), *The Handbook of Special Education* (pp. 147-159). New York: Routledge.
- Cook, L. & Friend, M. (1995). Co-Teaching: Guidelines for creating effective practices. *Focus on Exceptional Children*, 28(3), 1-12.
- Dieker, L. A. (2001). What are the characteristics of “effective” middle and high school co-taught teams? *Preventing School Failure*, 46(1), 14–25.
- Dieker, L. A., & Murawski, W. W. (2003). Co-teaching at the secondary level: Unique issues, current trends, and suggestions for success. *The High School Journal*, 86(4), 1–13.
- Friend, M. (2008). *Co-Teach! A Handbook for Creating and Sustaining Effective Classroom Partnerships in Inclusive Schools*. Marilyn Friend, Inc., NC.
- Friend, M. & Cook, L. (2010) *Interactions: Collaboration Skills for School Professionals (6th ed.)*. Boston: Pearson.

Βιβλιογραφία (2)

- Magiera, K., Smith, C., Zigmond, N., & Gebauer, K. (2005). Benefits of co-teaching in secondary mathematics classes. *Teaching Exceptional Children*, 37(3), 20–24.
- Mastropieri, M. A., Scruggs, T. E., Graetz, J., Norland, J., Gardizi, W., & McDuffie, K. (2005). Case studies in co-teaching in the content areas: Successes, failures, and challenges. *Intervention in School and Clinic*, 40, 260–270.
- McDuffie Lundrum, K. (2012). Overview of Co-teaching Research. [Powerpoint Presentation]. Retrieved from http://education.ufl.edu/325t/files/2013/06/McDuffie_031612.pdf
- Murawski, W. W. & Dieker, L. A. (2004). Tips and strategies for co-teaching at the secondary level. *Teaching Exceptional Children*, 36(5), 52-58.
- Murawski, W. W. (2006). Student outcomes in co-taught secondary English classes: How can we improve? *Reading and Writing Quarterly*, 22, 227–247.

Βιβλιογραφία (3)

- Murawski, W. W. & Dieker, L. A. (2008). 50 Ways to Keep Your Co-Teacher Strategies for Before, During, and After Co-Teaching. *Teaching Exceptional Children*, 40(4), 40-48.
- Rea, P. (2005). 20 ways to engage your administrator in your collaboration initiative. *Intervention in School and Clinic*, 40,312–316.
- Rea, P. J., McLaughlin, V. L., & Walther Thomas, C. (2002). Outcomes for students with learning disabilities in inclusive and pull-out programs. *Exceptional Children*, 72, 203–222.
- Scruggs, T. E., Mastropieri, M. A., & McDuffie, K. A. (2007). *Co-teaching in inclusive classrooms: A metasynthesis of qualitative research*. *Exceptional Children*, 73, 392–416.
- Spencer, S. A. (2005). An interview with Dr. Lynne Cook and Dr. June Downing: The practicalities of collaboration in special education service delivery. *Intervention in School and Clinic*, 40, 296–300.
- Weiss, M., & Lloyd, J. W. (2002). Congruence between roles and actions of secondary special educators in co-taught and special education settings. *The Journal of Special Education*, 36(2), 58–68.